

СИНТЕЗОВАНИЙ ТЕКСТ

БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ ПРО ВИКОНАННЯ ЗАХОДІВ, ЯКІ СТОСУЮТЬСЯ УГОД ПРО ОПОДАТКУВАННЯ, З МЕТОЮ ПРОТИДІЇ РОЗМИВАННЮ БАЗИ ОПОДАТКУВАННЯ ТА ВИВЕДЕННЮ ПРИБУТКУ З-ПІД ОПОДАТКУВАННЯ

ТА

КОНВЕНЦІЇ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ КОРОЛІВСТВА САУДІВСЬКА АРАВІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ ТА КАПІТАЛ

Загальне застереження до синтезованого тексту

У цьому документі представлений синтезований текст щодо застосування Конвенції між Урядом України та Урядом Королівства Саудівська Аравія про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал, підписаної 02 вересня 2011 року (далі – Конвенція), з урахуванням змін, внесених відповідно до Багатосторонньої Конвенції про виконання заходів, які стосуються угод про оподаткування, з метою протидії розмиванню бази оподаткування та виведенню прибутку з-під оподаткування, підписаної Україною 23 липня 2018 року та Королівством Саудівська Аравія 18 вересня 2018 року (далі – Багатостороння Конвенція).

Документ підготовлений на основі позиції України в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиції Королівства Саудівська Аравія в рамках Багатосторонньої Конвенції, наданої Депозитарію після ратифікації 23 січня 2020 року. Ці позиції в рамках Багатосторонньої Конвенції підлягають змінам, передбаченим у Багатосторонній Конвенції. Зміни, внесені до позицій в рамках Багатосторонньої Конвенції, можуть змінити вплив Багатосторонньої Конвенції на цю Конвенцію.

Єдиною метою цього документа є полегшення розуміння застосування Багатосторонньої Конвенції до Конвенції, і він не є джерелом права. Автентичні юридичні тексти Конвенції та Багатосторонньої Конвенції мають переважну силу і залишаються юридичними текстами, що підлягають застосуванню.

Положення Багатосторонньої Конвенції, які застосовуються до положень Конвенції, зазначені в таблицях по тексту цього документа в контексті відповідних положень Конвенції. Таблиці, що містять положення Багатосторонньої Конвенції, загалом були вставлені відповідно до порядку положень Модельної податкової конвенції ОЕСР в редакції 2017 року.

Зміни до тексту положень Багатосторонньої Конвенції були внесені для забезпечення відповідності термінології, що використовується в Багатосторонній Конвенції, та термінології, що використовується в Конвенції (термін «Угода про оподаткування, на яку поширюється дія цієї Конвенції» змінено на «Конвенція», а «Договірні юрисдикції» – на «Договірні Держави») з метою полегшення розуміння положень Багатосторонньої Конвенції. Зміни до термінології покликані покращити тлумачення документа та не змінюють зміст положень Багатосторонньої Конвенції.

У всіх випадках посилання на положення Конвенції чи на Конвенцію слід розуміти як посилання на Конвенцію з урахуванням змін відповідно до положень Багатосторонньої Конвенції за умови, що такі положення Багатосторонньої Конвенції набрали чинності.

Посилання:

Автентичний юридичний текст Багатосторонньої Конвенції та Конвенції можна знайти за посиланнями:

Багатостороння Конвенція:

<https://www.oecd.org/tax/treaties/multilateral-convention-to-implement-tax-treaty-related-measures-to-prevent-BEPS.pdf>

Конвенція, опублікована Україною:

https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/682_006#Text

Конвенція, опублікована Королівством Саудівська Аравія:

<https://zatca.gov.sa/en/RulesRegulations/Agreements/Pages/default.aspx>

Позиція України в рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 08 серпня 2019 року, та позиція Королівства Саудівська Аравія у рамках Багатосторонньої Конвенції, яка надана Депозитарію після ратифікації 23 січня 2020 року, знаходяться на сайті Депозитарію Багатосторонньої Конвенції (ОЕСР): <http://www.oecd.org/tax/treaties/beps-mli-signatories-and-parties.pdf>.

Набрання положеннями Багатосторонньої Конвенції чинності:

Положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до цієї Конвенції, не набирають чинності в ті самі дати, що і початкові положення Конвенції. Кожне з положень Багатосторонньої Конвенції може набрати чинності в різні дати залежно від видів податків (податки, утримані у джерела, чи інші податки, що стягуються) та рішень, прийнятих Україною та Королівством Саудівська Аравія в їхніх позиціях в рамках Багатосторонньої Конвенції.

Дати передачі на зберігання ратифікаційних грамот: 08 серпня 2019 року для України та 23 січня 2020 року для Королівства Саудівська Аравія.

Набрання Багатосторонньою Конвенцією чинності: 01 грудня 2019 року для України та 01 травня 2020 року для Королівства Саудівська Аравія.

Якщо інше не зазначено деінде в цьому документі, положення Багатосторонньої Конвенції, що застосовуються до Конвенції, набирають чинності:

- стосовно податків, утриманих у джерела, на суми, сплачені або зараховані нерезидентам, якщо подія, що спричиняє такі податки, відбувається 01 січня або після 01 січня 2021 року; та

- стосовно всіх інших податків, для податків, що стягуються Договірною Державою у податкових періодах, які починаються з 01 листопада або після 01 листопада 2020 року.

**КОНВЕНЦІЯ МІЖ УРЯДОМ УКРАЇНИ ТА УРЯДОМ КОРОЛІВСТВА САУДІВСЬКА
АРАВІЯ ПРО УНИКНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ ТА ЗАПОБІГАННЯ
ПОДАТКОВИМ УХИЛЕННЯМ СТОСОВНО ПОДАТКІВ НА ДОХОДИ ТА КАПІТАЛ**

Уряд України та Уряд Королівства Саудівська Аравія,

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції] [Бажаючи укласти Конвенцію про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал,]

Пункт 1 статті 6 Багатосторонньої Конвенції, що стосується наміру усунути подвійне оподаткування, замінює текст преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Маючи намір усунути подвійне оподаткування стосовно податків, на які поширюється дія [цього Конвенції], без створення можливостей для повного звільнення від оподаткування або зменшення оподаткування шляхом податкового ухилення або уникнення (у тому числі, шляхом неправомірного використання угод з метою отримання пільг, передбачених [Конвенцією], задля отримання непрямой вигоди резидентами третіх юрисдикцій),

Пункт 3 статті 6 Багатосторонньої Конвенції додано до преамбули Конвенції:

**СТАТТЯ 6 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – МЕТА УГОДИ ПРО
ОПОДАТКУВАННЯ, НА ЯКУ ПОШИРЮЄТЬСЯ ДІЯ ЦЬОЇ КОНВЕНЦІЇ**

Бажаючи надалі розвивати економічні відносини та посилити співробітництво з питань оподаткування,

домовилися про таке:

Стаття 1

ОСОБИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

Ця Конвенція застосовується до осіб, які є резидентами однієї чи обох Договірних Держав.

Стаття 2

ПОДАТКИ, ДО ЯКИХ ЗАСТОСОВУЄТЬСЯ КОНВЕНЦІЯ

1. Ця Конвенція застосовується до податків на доходи та капітал, що стягуються від імені Договірної Держави або її адміністративно-територіальних одиниць чи органів місцевої влади, незалежно від способу їхнього стягнення.
2. Податками на доходи та капітал вважаються всі податки, що справляються із загальної суми доходу, загальної вартості капіталу або з елементів доходу чи капіталу, у тому числі податки на доходи від відчуження рухомого чи нерухомого майна, податки на загальну суму заробітної плати робітників або службовців, сплачуваних підприємствами, а також податки на збільшення вартості капіталу.
3. Існуючими податками, до яких застосовується ця Конвенція, зокрема, є:
  - a) коли йдеться про Україну:
    - (i) податок на прибуток підприємств, а також
    - (ii) податок з доходів фізичних осіб

(далі - український податок);

b) коли йдеться про Королівство Саудівська Аравія:

(i) закят, а також

(ii) податок на доходи, у тому числі податок на інвестиції у сфері природного газу

(далі - саудівський податок).

4. Положення цієї Конвенції застосовуються також до будь-яких ідентичних або значно подібних податків, які стягуються будь-якою Договірною Державою після дати підписання цієї Конвенції на додаток до існуючих податків або замість них. Компетентні органи обох Договірних Держав повідомляють один одному про будь-які істотні зміни, що були внесені до їхніх відповідних податкових законів.

Стаття 3 ЗАГАЛЬНІ ВИЗНАЧЕННЯ

1. Для цілей цієї Конвенції, якщо контекст не потребує іншого:

a) термін "Україна", коли його вжито в географічному значенні, означає територію України, її континентальний шельф та її виключну (морську) економічну зону, у тому числі будь-яку територію за межами територіальних вод України, яку відповідно до міжнародного права визначено або може бути в подальшому визначено як територію, у межах якої можуть здійснюватися права України стосовно морського дна й надр та їхніх природних ресурсів;

b) термін "Королівство Саудівська Аравія" означає територію Королівства Саудівська Аравія, яка також уключає територію за межами територіальних вод, де Королівство Саудівська Аравія здійснює свої суверенні й юрисдикційні права стосовно своїх вод, морського дна, надр та природних ресурсів на підставі свого законодавства й міжнародного права.

c) терміни "Договірна Держава" та "інша Договірна Держава" означають Україну або Королівство Саудівська Аравія залежно від того, що потребує контекст;

d) терміни "підприємство Договірної Держави" й "підприємство іншої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, діяльність якого здійснюється резидентом Договірної Держави, та підприємство, діяльність якого здійснюється резидентом іншої Договірної Держави;

e) термін "особа" включає фізичну особу, компанію та будь-яке інше об'єднання осіб, у тому числі Державу, її адміністративно-територіальну одиницю чи органи місцевої влади;

f) термін "компанія" означає будь-яку юридичну особу чи будь-який суб'єкт, що для цілей оподаткування розглядається як юридична особа;

g) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством, яке має свій фактичний керівний орган у Договірній Державі, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в іншій Договірній Державі;

h) термін "національна особа" означає:

i) будь-яку фізичну особу, яка має громадянство Договірної Держави;

ii) будь-яку юридичну особу, товариство чи об'єднання, статус яких впливає із чинного законодавства Договірної Держави;

- i) термін "компетентний орган" означає:
- i) коли йдеться про Україну, - Міністерство фінансів України або його повноважного представника, а також
  - ii) коли йдеться про Королівство Саудівська Аравія, - Міністерство фінансів, представлене Міністром фінансів або його повноважним представником.

2. Що стосується застосування цієї Конвенції будь-коли Договірною Державою, то будь-який термін, не визначений у ній, має, якщо контекст не потребує іншого, те значення, яке надається йому в цей час законодавством цієї Держави для цілей податків, до яких застосовується ця Конвенція, причому будь-яке значення за застосовними податковими законами цієї Держави превалює над значенням, наданим цьому терміну за іншими законами цієї Держави.

Стаття 4 РЕЗИДЕНТ

1. Для цілей цієї Конвенції термін "резидент Договірної Держави" означає будь-яку особу, яка за законодавством цієї Держави підлягає оподаткуванню в ній з причини місця проживання, постійного місця перебування, місця управління, місця реєстрації чи будь-якого іншого подібного критерію, а також включає цю Державу та будь-яку її адміністративно-територіальну одиницю чи орган місцевої влади.

Однак цей термін не включає будь-якої особи, яка підлягає оподаткуванню в цій Державі лише стосовно доходів із джерел у цій Державі або стосовно капіталу, що знаходиться в ній.

2. У випадках, коли на підставі положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її статус визначається таким чином:

- a) вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, у якій вона має місце постійного проживання; якщо вона має місце постійного проживання в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, з якою її особисті й економічні зв'язки є тіснішими (центр життєвих інтересів);
- b) якщо Договірна Держава, у якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або якщо вона не має місця постійного проживання в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, у якій вона зазвичай проживає;
- c) якщо вона зазвичай проживає в обох Договірних Державах або не проживає в жодній з них, то вона вважається резидентом лише тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;
- d) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або не є національною особою жодної з них, то компетентні органи Договірних Держав вирішують це питання за взаємною згодою.

3. У випадках, коли на підставі положень пункту 1 цієї статті особа, що не є фізичною особою, є резидентом обох Договірних Держав, вона вважається резидентом лише тієї Держави, у якій знаходиться її фактичний керівний орган.

Стаття 5 ПОСТІЙНЕ ПРЕДСТАВНИЦТВО

1. Для цілей цієї Конвенції термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке цілком або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.
2. Термін "постійне представництво", зокрема, уключає:
  - a) місце управління;
  - b) філіал;
  - c) офіс;
  - d) фабрику;
  - e) майстерню;
  - f) будь-яке приміщення, що використовується як торговельна точка;
  - g) шахту, кар'єр чи будь-яке інше місце розвідки або видобутку природних ресурсів.
3. Термін "постійне представництво" також уключає:
  - a) будівельний майданчик, будівельний, складальний або монтажний об'єкт чи пов'язану з ними наглядову діяльність, але тільки у випадках, коли тривалість робіт, пов'язана з таким майданчиком, об'єктом чи діяльністю, перевищує шість місяців;
  - b) надання послуг, у тому числі консультаційних послуг, підприємством через працівників або інший персонал, найнятий підприємством з такою метою, але тільки у випадках, коли діяльність такого характеру триває (у рамках одного й того самого або пов'язаного з ним проекту) в Договірній Державі протягом періоду або періодів, які становлять у сукупності понад шість місяців у будь-якому дванадцятимісячному періоді.

Пункт 1 статті 14 Багатосторонньої Конвенції застосовується та замінює положення цієї Конвенції:

СТАТТЯ 14 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – РОЗДІЛЕННЯ КОНТРАКТІВ

1. З єдиною метою визначення того, чи було перевищено період, зазначений у [підпункті а пункту 3 статті 5 цієї Конвенції],
  - a) якщо підприємство [Договірної Держави] здійснює діяльність в іншій [Договірній Державі] у місці, яке є будівельним об'єктом, проектом будівництва, проектом інсталяції або іншим конкретним проектом, зазначеним у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції] або здійснює наглядову діяльність у зв'язку з цим об'єктом, і ця діяльність здійснюється протягом одного або декількох періодів, які в сукупності перевищують 30 днів, не перевищуючи періоду, зазначеного у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції]; і
  - b) якщо пов'язані види діяльності здійснюються в цій іншій [Договірній Державі] на (або, якщо відповідне положення [Конвенції] застосовується до наглядової діяльності, у зв'язку з) тому самому будівельному об'єкті, проекті будівництва або інсталяції або в іншому місці, визначеному у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції], протягом різних періодів, кожен з яких перевищує 30 днів, одним або декількома підприємствами, що тісно пов'язані з першим підприємством,

ці різні періоди додаються до сукупного періоду часу, протягом якого перше підприємство здійснює діяльність на цьому будівельному об'єкті, проекті будівництва або інсталяції або в іншому місці, вказаному у [підпункті а пункту 3 статті 5 Конвенції].

4. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції] [Незважаючи на попередні положення цієї статті, термін "постійне представництво" вважається таким, що не включає:

- а) — використання споруд виключно для зберігання або демонстрації товарів чи виробів, що належать підприємству;
- б) — складування запасу товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно для зберігання або демонстрації;
- в) — складування запасу товарів чи виробів, що належать підприємству, виключно для переробки іншим підприємством;
- г) — утримання постійного місця діяльності виключно для закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;
- д) — утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності, яка має підготовчий або допоміжний характер;
- е) — утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якого поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах "а" — "д", за умови, що сукупна діяльність, яка виникає внаслідок такого поєднання, має підготовчий або допоміжний характер;
- ж) — продажу товарів чи виробів, що належать підприємству, які експонувалися на тимчасовому ярмарку або виставці після закриття зазначеного ярмарку або виставки.]

Пункт 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 4 статті 5 Конвенції:

**СТАТТЯ 13 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ
СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ВИКЛЮЧЕНЬ,
ПЕРЕДБАЧЕНИХ ДЛЯ ОКРЕМИХ ВИДІВ ДІЯЛЬНОСТІ
(Варіант А)**

Незалежно від положень [статті 5 Конвенції], термін «постійне представництво» вважається таким, що не охоплює:

- а) види діяльності, безпосередньо вказані в [пункті 4 статті 5 Конвенції], як види діяльності, які вважаються такими, що не засновують постійне представництво, незалежно від того, чи таке виключення зі статусу постійного представництва залежить від підготовчого або допоміжного характеру діяльності, чи ні;
- б) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно з метою продовження для підприємства будь-якого виду діяльності, не зазначеного у підпункті а);
- в) підтримання постійного місця ведення діяльності, виключно для поєднання видів діяльності, зазначених у підпунктах а) і б);

за умови, що така діяльність, або, у випадку, коли застосовується підпункт в), загальна діяльність постійного офісу має підготовчий або допоміжний характер.

Пункт 4 статті 13 Багатосторонньої Конвенції застосовується до пункту 4 статті 5 цієї Конвенції зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції:

[Стаття 5 Конвенції, зі змінами, внесеними пунктом 2 статті 13 Багатосторонньої Конвенції], не застосовується до постійного місця ведення діяльності, яке використовується або підтримується підприємством, якщо це підприємство або підприємство, що тісно пов'язане з ним, здійснює комерційну діяльність у цьому самому місці або в іншому місці цієї [Договірної Державі] і:

а) це місце або інше місце засновує постійне представництво для даного підприємства або підприємства, яке тісно з ним пов'язане, згідно із положеннями [статті 5 Конвенції]; або

б) загальна діяльність, що є результатом поєднання видів діяльності, які здійснюються двома підприємствами в одному й тому самому місці, або одним і тим самим підприємством чи підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, не має підготовчого або допоміжного характеру,

за умови, що комерційна діяльність, здійснювана цими двома підприємства на одному і тому самому місці, або одним і тим самим підприємством або підприємствами, тісно пов'язаними між собою, у двох місцях, являє собою взаємопов'язані функції, які є частиною цілісної ділової операції.

5. Незважаючи на положення пунктів 1 та 2 цієї статті, у випадках, коли особа, яка не є агентом з незалежним статусом, до якого застосовується пункт 6 цієї статті, діє в Договірній Державі від імені підприємства іншої Договірної Держави, це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в першій зазначеній Договірній Державі стосовно будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для цього підприємства, якщо така особа:

а) ~~[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [має та зазвичай використовує в цій Державі повноваження укладати контракти від імені підприємства, якщо діяльність такої особи не обмежується тією, яку зазначено в пункті 4 цієї статті, яка якщо й здійснюється через постійне місце діяльності, не може перетворити цього постійного місця діяльності в постійне представництво відповідно до положень цього пункту або]~~

б) не має такого повноваження, але зазвичай підтримує в першій зазначеній Державі запас товарів чи виробів, з якого вона здійснює регулярні поставки товарів чи виробів від імені підприємства.

Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює підпункт а пункту 5 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

Незважаючи на положення [статті 5 Конвенції], але з урахуванням [пункту 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції], коли особа діє в [Договірній Державі] від імені підприємства і, діє таким чином, систематично укладає контракти або систематично відіграє основну роль, що призводить до укладення контрактів, які регулярно укладаються без внесення підприємством суттєвих змін, і ці контракти:

а) укладені від імені підприємства; або

b) стосуються передачі права власності або надання права на використання майна, яким володіє це підприємство або яким це підприємство має право користуватися; або

c) стосуються надання послуг цим підприємством,

це підприємство вважається таким, що має постійне представництво в цій [Договірній Державі] по відношенню до будь-яких видів діяльності, які ця особа здійснює для підприємства, за винятком тих випадків, коли такі види діяльності здійснювалися підприємством через постійне місце ведення діяльності цього підприємства, розташоване в цій [Договірній Державі], не будуть призводити до того, що постійне місце ведення діяльності буде вважатися постійним представництвом згідно з визначенням постійного представництва, що міститься в [статті 5 Конвенції].

6. [ЗАМІНЕНО пунктом 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] [Підприємство Договірної Держави не вважається таким, що має постійне представництво в іншій Договірній Державі, лише тому, що воно здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі через брокера, комісіонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що такі особи діють у межах своєї звичайної практики ведення ділових операцій. Однак у випадках, коли діяльність такого агента здійснюється цілком або майже цілком від імені цього підприємства, він не розглядатиметься як агент з незалежним статусом у рамках значення цього пункту.]

Пункт 2 статті 12 Багатосторонньої Конвенції замінює пункт 6 статті 5 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 12 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ШТУЧНЕ УНИКНЕННЯ СТАТУСУ ПОСТІЙНОГО ПРЕДСТАВНИЦТВА ШЛЯХОМ ДОГОВОРІВ КОМІСІЙ ТА ПОДІБНИХ СТРАТЕГІЙ

[Пункт 1 статті 12 Багатосторонньої Конвенції] не застосовується, якщо особа, яка діє в [Договірній Державі] від імені підприємства іншої [Договірної Держави], здійснює комерційну діяльність в першій згаданій [Договірній Державі] як незалежний агент і діє для підприємства у рамках своєї звичайної діяльності. Однак, якщо особа діє виключно або майже виключно від імені одного або декількох підприємств, з якими вона тісно пов'язана, ця особа не вважається незалежним агентом у межах значення цього пункту по відношенню до будь-якого такого підприємства.

7. Те, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює компанію, яка є резидентом іншої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій іншій Державі (через постійне представництво чи будь-яким іншим чином) або контролюється цією компанією, само по собі не перетворює однієї із цих компаній у постійне представництво іншої.

Пункт 1 статті 15 Багатосторонньої Конвенції застосовується до положень цієї Конвенції:

СТАТТЯ 15 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ВИЗНАЧЕННЯ ОСОБИ, ТІСНО ПОВ'ЯЗАНОЇ З ПІДПРИЄМСТВОМ

Для цілей положень [статті 5 Конвенції] особа є тісно пов'язаною з підприємством, якщо, з урахуванням усіх відповідних фактів і обставин, одна з них має контроль над іншою або обидві знаходяться під контролем одних і тих самих осіб або підприємств. У будь-якому випадку особа вважається тісно пов'язаною з підприємством, якщо

бенефіціарна частка участі особи в іншій особі безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотків загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії), або якщо бенефіціарна частка участі іншої в особі та в підприємстві безпосередньо або опосередковано складає більш ніж 50 відсотків (або, якщо йдеться про компанію, більш ніж 50 відсотками загальної кількості голосів і вартості акцій компанії або 50 відсотків акціонерного капіталу компанії).

Стаття 6

ДОХОДИ ВІД НЕРУХОМОГО МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна (у тому числі дохід від сільського або лісового господарства), яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Термін "нерухоме майно" має те значення, яке він має в законодавстві Договірної Держави, у якій знаходиться це майно. Цей термін у будь-якому разі включає майно, яке доповнює нерухоме майно, худобу та обладнання, що використовуються в сільському й лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права стосовно земельної власності, узуфрукт нерухомого майна та права на змінні або фіксовані платежі як компенсація за розробку або право на розробку родовищ корисних копалин, мінеральних джерел та інших природних ресурсів. Морські, річкові та повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.
3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання в будь-якій іншій формі нерухомого майна.
4. Положення пунктів 1 й 3 цієї статті також застосовуються до доходів від нерухомого майна підприємства й до доходів від нерухомого майна, що використовується для надання незалежних особистих послуг.

Стаття 7

ПРИБУТКИ ВІД ПІДПРИЄМНИЦЬКОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Прибутки підприємства Договірної Держави оподатковуються лише в цій Державі, якщо підприємство не здійснює підприємницької діяльності в іншій Договірній Державі через постійне представництво, що знаходиться в ній. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність, як зазначено вище, прибутки підприємства можуть оподатковуватись в іншій Державі, але тільки в тій частині, яка стосується а) цього постійного представництва, б) продажу в цій іншій Державі товарів чи виробів такого самого чи подібного характеру з товарами чи виробами, які продаються через це постійне представництво, або с) іншої підприємницької діяльності, що здійснюється в цій іншій Державі, такого самого чи подібного характеру з діяльністю, яка здійснюється через це постійне представництво.
2. Відповідно до положень пункту 3 цієї статті у випадку, коли підприємство Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через постійне представництво, що знаходиться в ній, у кожній Договірній Державі цьому постійному представництву приписуються прибутки, які воно могло б одержати, якби було окремим та самостійним підприємством, що здійснює таку саму або подібну діяльність у таких самих або подібних умовах, і діяло цілком незалежно від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. Під час визначення прибутків постійного представництва допускається віднімання витрат, здійснених для цілей підприємницької діяльності постійного представництва, у тому числі управлінських і загальноадміністративних витрат, здійснених таким чином як у Державі, у якій знаходиться постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. Однак такі віднімання витрат не дозволяються стосовно будь-яких сум, якщо такі є, що сплачуються (інакше, ніж відшкодування фактичних витрат) постійним представництвом головному офісові підприємства чи будь-якому з його інших офісів як роялті, гонорари чи інші подібні виплати за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи за управління, або, за винятком банківських установ, як доходи від боргових вимог за позику, надану постійному представництву. Таким самим чином під час визначення прибутків постійного представництва не враховуються суми, що сплачуються (інакше, ніж відшкодування фактичних витрат) постійному представництву головним офісом підприємства чи будь-яким з його інших офісів як роялті, гонорари чи інші подібні виплати за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за особливі послуги чи за управління, або, за винятком банківських установ, як доходи від боргових вимог за позику, надану головному офісові підприємства чи будь-якому з його інших офісів.

4. Оскільки в Договірній Державі визначення прибутків, що приписується постійному представництву на основі пропорційного розподілу загальної суми прибутків підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не перешкоджає цій Договірній Державі визначати оподатковувані прибутки шляхом такого пропорційного розподілу, як це може бути звичайною практикою; однак прийнятий спосіб розподілу повинен бути таким, результати якого відповідали б принципам, які містяться в цій статті.

5. У випадку, коли прибутки включають види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Конвенції, положення цих статей не зазнають впливу положень цієї статті.

Стаття 8

МОРСЬКИЙ І ПОВІТРЯНИЙ ТРАНСПОРТ

1. Прибутки від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, оподатковуються лише в Договірній Державі, у якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

2. Термін "прибутки від міжнародної експлуатації морських або повітряних суден" уключає:

- i) прибутки від здачі в оренду морських або повітряних суден з екіпажем (на час або рейс) у міжнародних перевезеннях;
- ii) прибутки від здачі в оренду морських або повітряних суден без екіпажу в міжнародних перевезеннях;
- iii) прибутки від використання або здачі в оренду контейнерів та супутнього устаткування в міжнародних перевезеннях, які є побічними стосовно доходів від міжнародної експлуатації морських або повітряних суден.

3. Якщо фактичний керівний орган підприємства, який займається морськими перевезеннями, знаходиться на борту морського судна, то вважається, що він знаходиться в Договірній Державі, у якій знаходиться порт приписки цього морського судна, або якщо такого порту приписки немає, то в Договірній Державі, резидентом якої є власник морського судна.

4. Положення пункту 1 цієї статті також застосовуються до прибутків від участі в пулі, спільному підприємстві або міжнародному транспортному агентстві.

Стаття 9 АСОЦІЙОВАНІ ПІДПРИЄМСТВА

1. У випадку, коли:

- а) підприємство Договірної Держави безпосередньо чи опосередковано бере участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства іншої Договірної Держави або
- б) одні й ті самі особи безпосередньо чи опосередковано беруть участь в управлінні, контролі або капіталі підприємства Договірної Держави та підприємства іншої Договірної Держави,

і в обох випадках між двома підприємствами в їхніх комерційних чи фінансових взаємовідносинах створюються або нав'язуються умови, відмінні від тих, які створилися б між незалежними підприємствами, тоді будь-які прибутки, які за відсутності таких умов могли бути нараховані одному з них, але через наявність цих умов не були таким чином нараховані, можуть бути включені до прибутків цього підприємства й відповідно оподатковані.

2. У випадку, коли Договірна Держава включає до прибутків підприємства цієї Держави - і відповідно оподатковує - прибутки, за якими підприємство іншої Договірної Держави було оподатковано в цій іншій Державі, і таким чином включені прибутки є прибутками, які були б нараховані підприємству першої зазначеної Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, ця інша Держава повинна внести відповідну зміну до суми податку, що стягується в ній із цих прибутків. Під час визначення такої суми розглядаються інші положення цієї Конвенції та компетентні органи Договірних Держав консультуються один з одним у разі потреби.

Стаття 10 ДИВІДЕНДИ

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Держави, але якщо особа - фактичний власник дивідендів є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати:

- а) 5 відсотків загальної суми дивідендів, якщо особа - фактичний власник володіє безпосередньо принаймні 20 відсотками капіталу компанії, що сплачує дивіденди;
- б) 15 відсотків загальної суми дивідендів у всіх інших випадках.

3. Термін "дивіденди", коли його вжито в цій статті, означає дохід від акцій, використання акцій або використання прав, акцій гірничодобувної промисловості й засновницьких акцій чи інших прав, які не є борговими вимогами, що дають право на участь у прибутку, а також дохід від інших корпоративних прав, який підлягає такому самому оподаткуванню, як дохід від акцій відповідно до законодавства тієї Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє дохід.

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник дивідендів, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, яка сплачує дивіденди, через постійне представництво, що знаходиться в ній, або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з постійної бази, що знаходиться в ній, і холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. У випадках, коли компанія, яка є резидентом Договірної Держави, одержує прибутки або дохід від іншої Договірної Держави, ця інша Держава не може обкладати будь-якими податками на дивіденди, що сплачуються компанією, за винятком, коли такі дивіденди сплачуються резиденту цієї іншої Держави або коли холдинг, стосовно якого сплачуються дивіденди, справді пов'язаний з постійним представництвом або постійною базою, що знаходяться в цій іншій Державі, або обкладати податками з нерозподіленого прибутку компанії на нерозподілений прибуток компанії, навіть якщо сплачені дивіденди або нерозподілені прибутки складаються цілком або частково з прибутків або доходу, що виникають у такій іншій Державі.

Стаття 11

ДОХІД ВІД БОРГОВИХ ВИМОГ

1. Дохід від боргових вимог, що виникає в Договірній Державі й сплачується резиденту іншої Договірної Держави, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Однак такий дохід від боргових вимог може також оподатковуватись у тій Договірній Державі, у якій він виникає, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо особа - фактичний власник доходу від боргових вимог є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми доходу від боргових вимог.

3. Термін "дохід від боргових вимог", коли його вжито в цій статті, означає дохід від боргових вимог будь-якого виду незалежно від іпотечного забезпечення й незалежно від володіння правом участі в прибутках боржника та, зокрема, дохід від урядових цінних паперів і дохід від облігацій чи боргових зобов'язань, у тому числі премій та винагород, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафні санкції за несвочасні платежі не вважаються доходами від боргових вимог для цілей цієї статті.

4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник доходу від боргових вимог, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, у якій виникає цей дохід від боргових вимог, через постійне представництво, що знаходиться в ній, або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з постійної бази, що знаходиться в ній, і боргова вимога, на підставі якої сплачується такий дохід, справді пов'язана з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

5. Уважається, що дохід від боргових вимог виникає в Договірній Державі у випадках, коли платником є резидент цієї Держави. У випадках, коли особа, яка сплачує такий дохід, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво чи постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, за якою сплачується такий дохід, і витрати зі сплати такого доходу несе таке постійне представництво або постійна база, вважається, що такий дохід виникає в Державі, у якій знаходиться постійне представництво або постійна база.

6. У випадках, коли через особливі відносини між платником й особою - фактичним власником або між ними обома та будь-якою іншою особою, сума доходу, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яку було б погоджено між платником й особою - фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються лише до останньої зазначеної суми. У такому разі надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 12 РОЯЛТІ

1. Роялті, які виникають у Договірній Державі й сплачуються резиденту іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Однак такі роялті можуть також бути оподатковані в тій Договірній Державі, у якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо особа - фактичний власник роялті є резидентом іншої Договірної Держави, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 відсотків загальної суми роялті.
3. Термін "роялті", коли його вжито в цій статті, означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за користування чи надання права користування будь-яким авторським правом на літературні твори, твори мистецтва або науки, у тому числі кінематографічні фільми або фільми чи плівки, що використовуються для радіомовлення чи телебачення, будь-яким патентом, торговою маркою, дизайном чи моделлю, планом, таємною формулою чи процесом, або за використання чи надання права на користування промисловим, комерційним чи науковим обладнанням, або за інформацію стосовно промислового, комерційного чи наукового досвіду.
4. Положення пунктів 1 та 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа - фактичний власник роялті, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі, у якій виникають роялті, через постійне представництво, що знаходиться в ній, або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з постійної бази, що знаходиться в ній, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або 14 цієї Конвенції.
5. Уважається, що роялті виникають у Договірній Державі тоді, коли платником є резидент цієї Держави. Однак у випадках, коли особа, яка сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплатити роялті, і витрати зі сплати таких роялті несе постійне представництво або постійна база, вважається, що такі роялті виникають у Державі, у якій знаходиться постійне представництво або постійна база.
6. У випадку, коли через особливі відносини між платником й особою - фактичним власником або між ними обома та будь-якою іншою особою сума роялті, яка стосується використання, права або інформації, у зв'язку з якими вони сплачуються, перевищує суму, яка була б погоджена між платником й особою - фактичним власником за відсутності таких відносин, положення цієї статті застосовуються лише до останньої зазначеної суми. У такому разі надмірна частина платежів, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Конвенції.

Стаття 13 ДОХОДИ ВІД ВІДЧУЖЕННЯ МАЙНА

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчуження нерухомого майна, яке зазначається в статті 6 цієї Конвенції і яке знаходиться в іншій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.
2. Доходи від відчуження рухомого майна, що формує частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або рухомого майна, яке стосується постійної бази, що знаходиться в розпорядженні резидента Договірної Держави в іншій Договірній Державі для цілей надання незалежних

особистих послуг, які включають такі доходи від відчуження такого постійного представництва (окремо чи в сукупності із цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій іншій Договірній Державі.

3. Доходи від відчуження морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, чи рухомого майна, що стосується експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються лише в Договірній Державі, у якій знаходиться фактичний керівний орган.

4. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, доходи від відчуження акцій, які утворюють частку в капіталі компанії, яка є резидентом Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій Державі.

5. Доходи від відчуження будь-якого майна, іншого, ніж те, що зазначено в попередніх пунктах, оподатковуються лише в тій Договірній Державі, резидентом якої є особа, яка відчужує майно.

Стаття 14 **НЕЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. Дохід, що одержується резидентом Договірної Держави стосовно професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується лише в цій Державі, крім наведених нижче випадків, коли такий дохід може також оподатковуватися в іншій Договірній Державі:

а) якщо він володіє постійною базою, що використовується ним в іншій Договірній Державі для здійснення своєї діяльності; у такому разі лише та частина прибутку, що стосується цієї постійної бази, може також оподатковуватися в цій іншій Договірній Державі чи

б) якщо його перебування в іншій Договірній Державі становить або перевищує в сукупності 183 дні в будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року; у такому разі лише та частина доходу, що отримується від його діяльності в цій іншій Державі, може оподатковуватися в цій іншій Державі.

2. Термін "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, художню, освітню або викладацьку діяльність, а також незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів та бухгалтерів.

Стаття 15 **ЗАЛЕЖНІ ОСОБИСТІ ПОСЛУГИ**

1. Відповідно до положень статей 16, 18, 19, 20 й 21 цієї Конвенції заробітна плата службовців, робітників та інші подібні винагороди, одержувані резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються лише в цій Державі, якщо робота за наймом не здійснюється в іншій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, така винагорода, одержана у зв'язку із цим, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в іншій Договірній Державі, оподатковується лише в першій зазначеній Державі, якщо:

- a) одержувач перебуває в іншій Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів у будь-якому дванадцятимісячному періоді, що починається або закінчується протягом відповідного фінансового року, а також
- b) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом іншої Держави, та
- c) витрати зі сплати винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в іншій Державі.

3. Незалежно від попередніх положень цієї статті винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується під час міжнародних перевезень, чи на борту річкового судна, що задіяне у внутрішніх перевезеннях, може оподатковуватись у Договірній Державі, у якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

Стаття 16 ДИРЕКТОРСЬКІ ГОНОРАРИ

1. Директорські гонорари та інші подібні виплати, що одержуються резидентом Договірної Держави зі статусом члена Ради директорів компанії, яка є резидентом іншої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

Стаття 17 АРТИСТИ І СПОРТСМЕНИ

1. Незалежно від положень статей 14 й 15 цієї Конвенції дохід, що одержується резидентом Договірної Держави як артистом, таким, як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або як спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. У випадку, коли дохід від особистої діяльності, здійснюваної артистом або спортсменом з таким статусом, нараховується не самому артисту або спортсмену, а іншій особі, цей дохід може незалежно від положень статей 7, 14 й 15 цієї Конвенції оподатковуватись у Договірній Державі, у якій здійснюється діяльність артиста або спортсмена.

3. Дохід, що одержується резидентом Договірної Держави від діяльності, що здійснюється в іншій Договірній Державі, як зазначено в пунктах 1 та 2 цієї статті, звільняються від оподаткування в цій іншій Договірній Державі, якщо візит до цієї іншої Договірної Держави фінансується цілком або переважно за рахунок державних фондів першої зазначеної Договірної Держави, адміністративно-територіальної одиниці чи її органу місцевої влади, або відбувається на підставі угоди про культурне співробітництво або домовленості між Урядами Договірних Держав.

Стаття 18 ПЕНСІЇ

1. З урахуванням положень пункту 2 статті 19 цієї Конвенції пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою за наймом, можуть оподатковуватися лише в цій Державі.

2. Незважаючи на положення пункту 1 цієї статті, пенсії та інші платежі, що сплачуються за державним пенсійним забезпеченням, є частиною системи соціального забезпечення

Договірної Держави, її адміністративно-територіальної одиниці чи органу місцевої влади, підлягають оподаткуванню лише в цій Державі.

Стаття 19 **ДЕРЖАВНА СЛУЖБА**

1. а) Заробітна плата службовців, робітників та інші подібні винагороди, які не є пенсією, що сплачуються Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи органом місцевої влади будь-якій фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці чи органу місцевої влади, оподатковується лише в цій Державі.
б) Однак така заробітна плата службовців, робітників та інші подібні винагороди оподатковуються лише в іншій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій іншій Державі, і фізична особа є резидентом цієї Держави, яка:
  - (і) є національною особою цієї Держави або
  - (ii) не стала резидентом цієї Держави тільки для надання послуг.
2. а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи органом місцевої влади, або зі створених ними фондів фізичній особі за послуги, надані для цієї Держави або її адміністративно-територіальної одиниці чи органу місцевої влади, оподатковується лише в цій Державі.
б) Однак така пенсія оподатковується лише в іншій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом або національною особою цієї іншої Держави.
3. Положення статей 15, 16, 17 й 18 цієї Конвенції застосовуються до заробітної плати службовців, робітників та іншої подібної винагороди й до пенсій стосовно послуг, які надаються у зв'язку з підприємницькою діяльністю, що здійснюється Договірною Державою або її адміністративно-територіальною одиницею чи органом місцевої влади.

Стаття 20 **СТУДЕНТИ**

1. Платежі, одержувані для оплати проживання, навчання або професійної підготовки студентом, стажистом або практикантом, який є чи був безпосередньо до відвідання Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави і який перебуває в першій зазначеній Державі виключно для навчання чи професійної підготовки, не оподатковуються в цій Державі за умови, що такі платежі виникають із джерел, які знаходяться за межами цієї Держави.
2. Платежі, одержувані студентом, стажистом або практикантом, який є чи був безпосередньо до відвідання Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави і який перебуває в першій зазначеній Договірній Державі для навчання або професійної підготовки, і які складають винагороду за надані послуги в цій іншій Договірній Державі, не оподатковуються в цій іншій Державі за умови, що ці послуги пов'язані з навчанням або професійною підготовкою та є необхідними для цілей оплати проживання.

Стаття 21 **ВИКЛАДАЧІ ТА ДОСЛІДНИКИ**

1. Фізична особа, яка є чи була безпосередньо до відвідання однієї Договірної Держави резидентом іншої Договірної Держави і яка на запрошення будь-якого університету, коледжу,

школи або іншого подібного навчального закладу, який є визнаним компетентним органом у першій зазначеній Договірній Державі, відвідує цю першу зазначену Договірну Державу протягом періоду, що не перевищує трьох років, виключно для викладання чи проведення досліджень або і того, і того в такому навчальному закладі, звільняється від оподаткування в першій зазначеній Договірній Державі стосовно будь-яких винагород за таке викладання чи дослідження.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходу від проведення дослідних робіт, якщо такі роботи проводяться фізичною особою не в інтересах держави, а цілком або переважно для особистої користі певної особи чи осіб.

Стаття 22

ІНШІ ДОХОДИ

1. Види доходів резидента Договірної Держави незалежно від джерела їхнього виникнення, про які не йдеться в попередніх статтях цієї Конвенції, оподатковуються лише в цій Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших, ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Конвенції, якщо одержувач таких доходів, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність в іншій Договірній Державі через постійне представництво, що знаходиться в ній, або надає в цій іншій Державі незалежні особисті послуги з постійної бази, що знаходиться в ній, і право або майно, у зв'язку з якими одержано дохід, справді пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. У такому разі залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Конвенції.

Стаття 23

КАПІТАЛ

1. Капітал, представлений нерухомим майном, про яке йдеться в статті 6 цієї Конвенції, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та знаходиться в іншій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Капітал, представлений рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в іншій Договірній Державі, або представлений рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, що використовується резидентом однієї Договірної Держави в іншій Договірній Державі для надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій іншій Державі.

3. Капітал, представлений морськими та повітряними суднами, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією таких морських та повітряних суден, оподатковуються лише в Договірній Державі, у якій знаходиться фактичний керівний орган підприємства.

4. Усі інші елементи капіталу резидента Договірної Держави оподатковуються лише в цій Державі.

Стаття 24

СПОСОБИ УСУНЕННЯ ПОДВІЙНОГО ОПОДАТКУВАННЯ

1. У випадках, коли резидент Договірної Держави одержує дохід або володіє капіталом, які згідно з положеннями цієї Конвенції можуть оподатковуватися в іншій Договірній Державі, перша зазначена Держава дозволяє:

- a) вирахувати з податку на дохід цього резидента суму, що дорівнює сумі податку на дохід, сплаченій у цій іншій Державі,
- b) вирахувати з податку на капітал цього резидента суму, що дорівнює сумі податку на капітал, сплаченій у цій іншій Державі.

Однак такі вирахування в будь-якому разі не повинні перевищувати тієї частини податку на дохід або капітал, розрахованої до надання вирахування, що стосується залежно від обставин доходу або капіталу, які можуть оподатковуватись у цій іншій Державі.

2. Коли йдеться про Королівство Саудівська Аравія, способи усунення подвійного оподаткування не обмежуватимуть положення про порядок стягнення закяту, який стосується національних осіб Саудівської Аравії.

Стаття 25

ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО ПОГОДЖЕННЯ

1. ~~[Перше речення пункту 1 статті 25 цієї Конвенції ЗАМІНЕНО першим реченням пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції] [У випадках, коли особа вважає, що в результаті дій однієї чи обох Держав вона піддається чи піддаватиметься оподаткуванню, яке не відповідає положенням цієї Конвенції, вона може незалежно від засобів правового захисту, передбачених національним законодавством цих Держав, передати свою справу до компетентного органу Держави, резидентом якої вона є.]~~

Перше речення пункту 1 статті 16 Багатосторонньої Конвенції замінює перше речення пункту 1 статті 25 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 16 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПРОЦЕДУРА ВЗАЄМНОГО УЗГОДЖЕННЯ

Якщо особа вважає, що дії однієї або обох [Договірних Держав] призводять або призведуть до того, що для цієї особи оподаткування не буде відповідати положенням [цієї Конвенції], ця особа може, незалежно від засобів судового захисту, передбачених національним законодавством цих [Договірних Держав], подати заяву до компетентного органу будь-якої з [Договірних Держав].

Цю справу повинно бути передано протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, що зумовлює оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Конвенції.

2. Компетентний орган прагне, якщо вважає заперечення обґрунтованим і якщо сам не в змозі досягти задовільного рішення, вирішити справу за взаємною згодою з компетентним органом іншої Договірної Держави для уникнення оподаткування, яке не відповідає цій Конвенції. Будь-яка досягнута домовленість застосовується незалежно від будь-яких обмежень у часі, передбачених національним законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи обох Договірних Держав прагнуть вирішити за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви стосовно тлумачення або застосування цієї Конвенції. Вони можуть також консультуватися для усунення подвійного оподаткування у випадках, не передбачених цією Конвенцією.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в контакти один з одним для досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

5. Компетентні органи Договірних Держав можуть за взаємною згодою встановлювати прийнятний спосіб застосування цієї Конвенції й особливо вимог, відповідно до яких

резиденти Договірної Держави підлягають в іншій Державі податковим знижкам або звільненням, що передбачаються цією Конвенцією.

Стаття 26 **ОБМІН ІНФОРМАЦІЄЮ**

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, необхідною для виконання положень цієї Конвенції або національних законодавств Договірних Держав, що стосуються податків, до яких застосовується ця Конвенція, настільки, наскільки оподаткування не суперечить цій Конвенції. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Конвенції. Будь-яка інформація, одержана Договірною Державою, вважається конфіденційною таким самим чином, як і інформація, одержана відповідно до національного законодавства цієї Держави, і буде розкрита тільки особам чи органам влади (у тому числі судам та адміністративним органам), зайнятим оцінкою чи збором, примусовим стягненням чи судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, до яких застосовується ця Конвенція. Такі особи чи органи влади використовують інформацію тільки для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію в ході відкритого судового засідання або в судових рішеннях.

2. У жодному разі положення пункту 1 цієї статті не повинні тлумачитись як такі, що покладають на Договірну Державу зобов'язання:

- а) здійснювати адміністративні заходи, що суперечать законодавству й адміністративній практиці однієї або іншої Договірної Держави;
- б) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики однієї чи іншої Договірної Держави;
- в) надавати інформацію, яка розкриватиме будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю чи торговельний процес або інформацію, розкриття яких суперечило б державній політиці.

Стаття 27 **ОСОБЛИВІ ПОЛОЖЕННЯ**

Дохід, передбачений у статтях 10, 11 і 13 цієї Конвенції, що отримується Урядом Договірної Держави в іншій Договірній Державі (у тому числі Національним банком України, коли йдеться про Україну, Валютним агентством Саудівської Аравії, коли йдеться про Саудівську Аравію, та фінансовими установами чи суб'єктами, що цілком належать одній з Договірних Держав та які можуть бути погоджені час від часу між компетентними органами Договірних Держав), звільняється від оподаткування в цій іншій Договірній Державі.

Стаття 28 **ЧЛЕНИ ДИПЛОМАТИЧНИХ МІСІЙ І КОНСУЛЬСЬКИХ УСТАНОВ**

Ніщо в цій Конвенції не впливає на податкові привілеї членів дипломатичних місій чи консульських установ за загальними нормами міжнародного права або відповідно до положень спеціальних угод.

Стаття 29 ІНШІ ПОЛОЖЕННЯ

[ЗАМІНЕНО пунктом 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції] [~~Ніщо в цій Конвенції не впливає на застосування національного законодавства для запобігання податковим ухиленням стосовно обмеження витрат та будь-яких вирахувань у результаті операцій між підприємствами Договірної Держави та підприємствами, які знаходяться в іншій Договірній Державі, якщо головною метою чи однією з головних цілей створення такого підприємства або операції між ними було одержання переваг згідно із цією Конвенцією, яких за інших умов отримати неможливо.~~]

Пункт 1 статті 7 Багатосторонньої Конвенції замінює статтю 29 цієї Конвенції:

СТАТТЯ 7 БАГАТОСТОРОННЬОЇ КОНВЕНЦІЇ – ПОПЕРЕДЖЕННЯ ЗЛОВЖИВАНЬ ПОЛОЖЕННЯМИ ДОГОВОРУ (Положення про тест основної мети)

Незважаючи на будь-які положення [Конвенції], пільга, передбачена [Конвенцією], не надається стосовно виду доходу або капіталу, якщо існують підстави зробити висновок, з урахуванням усіх відповідних фактів та обставин, що одержання цієї пільги було однією з основних цілей будь-яких домовленостей або операцій, які прямо або опосередковано призвели до цієї пільги, якщо не було визначено, що надання цієї пільги за цих обставин буде відповідати цілі і задачі відповідних положень [Конвенції].

Стаття 30 НАБРАННЯ ЧИННОСТІ

1. Договірні Держави повідомлять одна одній письмово дипломатичними каналами про завершення всіх внутрішньодержавних процедур, необхідних для набрання Конвенцією чинності. Ця Конвенція набирає чинності в перший день другого місяця, що настає після місяця, у якому було отримано останнє із цих повідомлень.

2. Положення цієї Конвенції застосовуються:

- a) до податків, утриманих у джерела стосовно сум, сплачених станом на перший день або після першого дня січня, що настає після дати набрання Конвенцією чинності, а також
- b) до інших податків, отриманих протягом податкових років, що починаються в перший день або після першого дня січня, що настає після дати набрання Конвенцією чинності.

Стаття 31 ПРИПИНЕННЯ ДІЇ

1. Ця Конвенція залишається чинною впродовж невизначеного строку. Будь-яка Договірна Держава може припинити дію цієї Конвенції шляхом надіслання через дипломатичні канали письмового повідомлення про припинення дії принаймні за шість місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після закінчення п'яти років з дати набрання чинності цією Конвенцією.

2. У такому разі Конвенція перестає застосовуватися:

- a) до податків, утриманих у джерела стосовно сум, сплачених після закінчення календарного року, у якому отримано таке повідомлення, а також

б) до інших податків, отриманих протягом податкових років починаючи після закінчення календарного року, у якому надано таке повідомлення.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на це вповноважені, підписали цю Конвенцію.

Учинено в м. Києві 2 вересня 2011 року у двох примірниках українською, арабською та англійською мовами, при цьому всі тексти є рівноавтентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевага віддається текстові англійською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Королівства Саудівська Аравія
(підпис)

ПРОТОКОЛ

На момент підписання Конвенції між Урядом України та Урядом Королівства Саудівська Аравія про уникнення подвійного оподаткування та запобігання податковим ухиленням стосовно податків на доходи та капітал (далі - Конвенції) ті, що підписалися нижче, домовились, що невід'ємну частину Конвенції становлять такі положення:

1. Установлено, що термін "фактичний керівний орган" згідно із цією Конвенцією означає місце, де підприємство фактично управляється та контролюється, або місце, де на найвищому рівні приймаються рішення стосовно важливої для управління компанією політики.
2. Стосовно пункту 1 статті 4 Конвенції термін "резидент Договірної Держави" також уключає юридичну особу, яку створено згідно із законодавством Договірної Держави і яка не підлягає оподаткуванню чи, як правило, звільняється від оподаткування в цій Державі й заснована та утримується в цій Державі або:
  - a) для благодійних, освітніх, наукових чи інших подібних цілей, або
  - b) для забезпечення робітників пенсіями чи іншими подібними виплатами.
3. Стосовно статті 7 Конвенції:
  - a) незважаючи на інші положення, прибутки від підприємницької діяльності, отримані підприємством Договірної Держави від експорту товарів до іншої Договірної Держави, не оподатковуються в цій іншій Договірній Державі. У випадку, коли експортні контракти включають іншу діяльність, яка здійснюється через постійне представництво, що знаходиться в іншій Договірній Державі, прибутки від такої діяльності оподатковуються в іншій Договірній Державі.
  - b) термін "прибутки від підприємницької діяльності" включає будь-які прибутки від будь-якої підприємницької діяльності, такі, як прибуток від виробництва, торгівлі, банківської справи, страхування, від здійснення внутрішніх перевезень, надання послуг та здавання в оренду власного матеріального рухомого майна. Такий термін не включає надання особистих послуг фізичною особою як найманим робітником, так і особою з незалежним статусом.
  - c) Кожна Договірна Держава застосовує своє національне законодавство стосовно страхової діяльності.

На посвідчення чого ті, що підписалися нижче, належним чином на це вповноважені, підписали цей Протокол.

Учинено в м. Києві 2 вересня 2011 року у двох примірниках українською, арабською та англійською мовами, причому всі тексти є рівноавтентичними. У разі виникнення розбіжностей у тлумаченні перевага віддається текстові англійською мовою.

За Уряд України
(підпис)

За Уряд Королівства Саудівська Аравія
(підпис)